

Una nova Caixa de Manresa

Pocs cops les notícies d'economia són les que em fan obrir el diari per una determinada pàgina. Però aquesta vegada va ser diferent. Per fi un titular del diari em donava una alegria. La notícia sortia a la portada del Regió7 del 6 de març i deia: "Un petit grup d'empresaris i professionals estudia crear una nova Caixa de Manresa". El que vaig poder saber en llegir la notícia sencera no era gran cosa més que allò que anunciava el titular, però era més que suficient per celebrar-ho com una gran novetat. Ni la meua vida ha anat pitjor d'ençà que Caixa Manresa va desaparèixer, ni crec que anés significativament millor si es tornés a fundar, però afortunadament encara hi ha moltes coses que ens entristeixen o ens fan feliços sense que els nostres interessos particulars hi estiguin en joc. I aquesta n'és una. I si finalment la idea reeixís, me n'alegraria tant pel benefici que podria aportar al bé comú com pel fet més simbòlic de recuperar un dels emblemes d'aquesta ciutat.

Comprenc que en l'engranatge d'una societat cada peça té la seva importància i cada aportació compta i fa que tot funcioni. Però no puc deixar de sentir una admiració especial pels que inventen coses realment importants, pels que innoven de debò, pels que organitzen, pels que arrisquen... Potser per això em rebel·la veure l'ús (i l'abús) que s'està fent de la paraula emprenedor, per elevar als altars socials a molts que l'únic que fan és esmolar-se el magí per veure com es poden guanyar la vida. Ja n'hi ha prou de nanos que creen aplicacions de mòbil per als fins més peregrins que un es pugui imaginar (des de calcular les calories que cremes fent-te una palla fins a saber quants bars pots trobar oberts a partir de les dotze de la nit...) i que te'ls presentin com si fossin els nous Bill Gates. Ja n'hi ha prou d'anomenar emprenedors gent que s'inventa rucades o, pitjor encara, gent que simplement especula. D'aquests ja no ens en calen més. Però de persones que tinguin la gosadia, i gairebé diria l'idealisme, d'ajuntar esforços per tirar endavant una empresa col·lectiva com podria ser una nova Caixa de Manresa... d'aquestes n'anem mancats. I encara que no sàpiga qui són, les admiro per la seva empenta. Si se'n surten, que ningú digui que van ser una colla d'emprenedors. Que diguin sense recança que van ser uns prohoms. I que tinguin el reconeixement que es mereixen.